

MUSTAQILLIKGA ERISHISH ARFASIDA O'ZBEKISTONDAGI IJTIMOIY-SIYOSIY JARAYONLAR

Komilova Mohinur Xasanboy qizi

Andijon Davlat Pedagogika Instituti

„Maktabgacha ta'lim“ fakulteti

Logopediya yo'nalishi 1-bosqich

102-gurux talabasi

Ilmiy raxbar; Keldiyeva Shaxnoza

Anotatsiya; Ushbu maqolada XX asr 80-yillari o'rtasida respublika ijtimoiy-siyosiy iqtisodiy hayotining inqirozli vaziyati. Qatag'on siyosati paxta ishi, orol fojiyasi. Axoli turmush tarzining og'irlashishi o'zbekistonda ijtimoiy-siyosiy hayotning keskinlashishi. Mustaqillik deklaratsiyasining qabul qilinishi haqida mulohaza yuritilindi.

Annotation; In this article, the crisis situation of the socio-political economic life of the republic in the middle of the 80s of the 20th century. The policy of repression, the cotton case, the tragedy of the island. is held.

Аннотация; В данной статье рассматривается кризисная ситуация общественно-политической экономической жизни республики в середине 80-х годов XX века. Политика репрессий, хлопковое дело, трагедия острова. проводится.

Kalit so'zlar; Milliy uyg'onish, prostroikasiya, ijtimoiy harakat, iqtisodiy islohat, SSSR inqirozi, ochiqlik va erkinlik, orol fojiyasi, ozbeklar ishi, qatag'on siyosati, kommunistik tuzum.

Key words; National revival, prostroika, social movement, economic reform, crisis of the USSR, openness and freedom, tragedy of the island, the case of Uzbeks, repression policy, communist system.

Ключевые слова; Национальное возрождение, простройка, общественное движение, экономическая реформа, кризис СССР,

открытость и свобода, трагедия острова, случай узбеков, политика репрессий, коммунистическая система.

Kirish.

XX asr 80-yillari o'rtalarida respublika ijtimoiy-siyosiy iqtisodiy va ma'naviy hayotidagi inqirozli vaziyatlar, 70-yildan ziyod davom etgan sovet tuzumi va Kommunistik partiya yakka hukumdorligi davrida O'zbekistondagi milliy ufe-odatlar an'analrga qattiq zarba berildi. Bunday mafkuraviy siyosat natijasida madaniy hulq atvor va muhit zaiflashdi. Manaviy qarashlar savet jamiyatini inqirozga yetakladi. Bu oxir oqibat milliy tillarning jamiyat hayotidagi darajasini pasayishiga olib keldi. bunga ko'ra urf-odatlar, an'analar umumiy olganda bizning qadriyatrimizga o'tmishning sarqiti sifatida qarashgan ma'naviyatning uzviy qismi bo'lgan dinni xurofot va bidat deb talqin qilishgan. Shu yordamida bizni bemalol qaramlik holatida tutib turishgan.

SSSR tarkibiga kiruvchi xalq va elatlar madaniyati va shakli jihatdan bir biridan farq qilar edi va ularning o'zligini tanitishga o'z yurtini, qadriyatlarini madx etishadigan atoqli olimlar, yozuvchichilar, rassomlar, bastakorlar, kabi oziga xos mavqega ega. Ular o'z navbatida jahon fani va madaniyatiga munosib xissa qo'shgan. kommunistik tuzum bularga cheklovlar qoyib xukumronligini mustaxkamladi.

Savet turmush tarzining ajralmas qismi bo'lgan savet qonunlari o'z o'zini andozasiga mos an'ana va urf odatlarni faol targ'ib etishi oqibqtida umumsavet

marosimlari va bayramlar an'ana tusiga aylangan. O'zbekiston axolisinig 60 foizidan ko'pi asosan qishloq jarayonlarida istiqomat qilganligi axolisi uchun o'ylab topilgan mafkuraviy harakatlarga ega edi.

O'zbekiston SSR Oliy Soveti Prezidiumining 1956-yilgi qaroriga binoan paxta terimini boshlashdan avval, ya'ni avgust oyining oxirgi yakshanba kunlari "Qurultoy", "Urug' qadash marosimi", "Yoshlarni paxtakorlar safiga tantanali qabul qilish", "Birinchi gul bayrami", "Ilk maosh", "Qizil karvon" ("Birinchi oq oltin karvoni"), "Paxta bayrami" ("Hosil bayrami") nishonlandi. 23 Bir necha ming yillik tarixga ega bo'lgan, uzoq yillar davomida nishonlab kelingan

“Navro‘z” bayrami ham aynan mana shu yillarda ta‘qibga uchradi. Tarixdan ma‘lumki, “Navro‘z” bayrami dehqonlar uchun yangi mehnat yili boshlanganini bildirar, bu bayram an‘anaga muvofiq bahorda kun va tun tenglashganida nishonlanar edi. “Navro‘z” bayrami asrlar davomida kishilarda ona yerga, tabiatga muhabbat tuyg‘usini uyg‘otgan, kishilarni bir-biriga nisbatan mehrmuruvvatli va oqibatli bo‘lishiga chorlagan. Biroq XX asr 80-yillarining o‘rtalarida “Navro‘z” bayramini O‘zbekistonda umumxalq bayrami sifatida nishonlash masalasida paydo bo‘lgan to‘siqlar qattiq tortishuvlarga ham sabab bo‘ldi. “Navro‘z” bayramiga qarshi harakatlar ham milliy madaniyatlarni qoralash va cheklashga qaratilgan tadbirlarning biri edi. O‘zbekiston SSR Kompartiya plenumi (1984)dan so‘ng yuzaga kelgan vaziyat I.O‘smoxo‘jayev va R.Abdullayevaning “mafkuraviy bo‘shliqni” yuzaga keltirmaslik borasidagi sa‘yi-harakatlari natijasida 1986-yilga kelib, “Navruz” bayrami bekor etildi. Islom diniga aloqasi bo‘lmagan bayramga “diniy” degan tamg‘a bosildi. 1985-1986-yillarda respublika ommaviy axborot vositalari ham bu bayramni o‘z sahifalarida yoritmadi. Garchi “Navro‘z” bayrami sovet hukumati tomonidan e‘tiborga loyiq deya hech qachon rag‘batlantirilmagan bo‘lsa-da, lekin sovet hokimiyatining barcha davrlarida bu bayram xalq orasida yashab, an‘anaviy tarzda ham nishonlanib kelingan. Dastlab bu bayram, aprel oyining o‘rtalaridan sun‘iy o‘ylab topilgan “Navbahor” nomli bayram bilan almashtirildi. Biroq bunday bayramlarning ta‘qiqlab qo‘yilishi xalq noroziligiga sabab bo‘la boshlagani uchun milliy an‘analar, marosimlar va bayramlarni qayta tiklash jiddiy masalaga aylandi. “Navbahor” deb atalgan yangi bayram moddiy zaminga ega bo‘lmagani sababli uzoq yashay olmadi. Shu o‘rinda ta‘kidlash lozimki, “Navro‘z” bayramini ta‘qiqlash haqida respublikada aniq bir qaror qabul qilinmasada, lekin respublika rahbariyati turli yig‘inlarda bu bayram va uning “zararli” tomonlari haqida ma‘ruza qilib, yangi madaniyatni shakllantirishda asosiy to‘siq deb ta‘riflab keldilar. XX asrning 80-yillari O‘zbekistonda dinga va diniy qadriyatlarga qarshi yangi harakatlar bo‘lgani bilan ham xarakterlanadi. Bu yillarda mamlakatda diniy idoralarni qattiq nazorat ostiga olish, ularning sonini

kamaytirish va faoliyatini doimo nazorat ostida olib turish kuchaydi. O‘zbekiston Respublikasining Birinchi Prezidenti I.A.Karimov dinning ma’naviy, ijtimoiy, tarixiy ildizlari, inson kamolotidagi o‘rni va ahamiyati ustida to‘xtalib, mustaqil taraqqiyotimizning ilk bosqichlaridayoq quyidagi teran fikrlarni aytgan edi: “Islom inson poklanishi, ruhiy qudrat olishi, qalban uyg‘onishi manbaidir. Shu paytgacha bizga din af‘yundir, deb kelishdi. Dindorlar quvg‘in qilindilar. Ota-onasiga janoza o‘qiganlar jazoga tortildilar. Xullas, ne hunarlar ko‘rsatmasinlar islom yashashdan to‘xtamadi. Nega? Chunki u bizning ongimiz, shuurimiz, hayotimiz, borligimizdir. Bugun ana shu din orqali vujudimizga musaffolik, dilimizga inshoolloh poklik kirib kelmoqda. Axloq-odob, ma’rifat yana xonadonlarimiz fayziga, odamlar hislatiga aylanishida islomning o‘rni benihoya bo‘lmoqda”. 24 O‘tmish va ma’naviyatga bo‘lgan salbiy munosabat mustabid sovet tuzumining dinga bo‘lgan munosabatida yaqqol o‘z aksini topdi. Bu holni, jumladan, ikkinchi jahon urushidan keyin O‘zbekiston misolida ham ko‘rish mumkin. Ikkinchi jahon urushi davrida strategik maqsadlarga ko‘ra, dinga vaqtinchalik “yon berish” siyosati, urush tugagandan keyin tez orada kommunistik mafkura asosidagi davlatning u bilan “hamjihat” bo‘lishi maqsadga muvofiq emasligi yana bir karra namoyon bo‘ldi. Shu o‘rinda qayd etish kerakki, bu davrda ta’lim infratuzilmasining ancha kengayishi mutaxassis kadrlarning tez ko‘payishiga yordam berdi. Respublikada mavjud bo‘lgan bir necha oliy o‘quv yurtlari O‘zbekiston SSR xalq xo‘jaligi uchun xizmat qiladigan mutaxassislarni ham yetishtirib berdi. Masalan, 1988-yilda faqat Toshkent shahrining o‘zida 19 ta oliy o‘quv yurti bo‘lib, unda 162,9 ming nafar talaba tahsil oldi. Lekin “kommunizmga intilish”da sinfiylik, partiyaviylik ruhidagi tarbiya maktablarda milliylikni siqib chiqardi. Mavjud oliy va o‘rta maxsus o‘quv yurtlarida har yili o‘rta hisobda yuz mingdan ortiq mutaxassis tayyorlangan. 1984-yilga kelib, O‘zbekistonda 1 million 300 ming nafar oliy va o‘rta maxsus ma’lumotli mutaxassislar bo‘lgani holda, 5-6 yil o‘qib oliy ma’lumot olgan kadrlarning anchagina qismi o‘zlari mutaxassis bo‘lgan sohalarda ishlamadi. Sirtqi o‘quv tizimida chuqur bilimga intilishdan ko‘ra diplom olish uchun harakatlar kuchayib

ketdi. Masalan, 1982-yil O‘zbekiston SSR Xalq Nazorat Qo‘mitasi va O‘zbekiston SSR Prokuraturasi o‘tkazgan tekshiruvlardan ma’lum bo‘lishicha, Qashqadaryo viloyatidagi 251 hunar-texnika bilim yurtini bitirib chiqqan 117 mutaxassis viloyatning Chiroqchi tumanidagi Moskva sovxozi va Ohunboboyev nomli kolxozlariga yuborilgan. Lekin ularning atigi 6 nafari o‘z sohasi bo‘yicha ishlagan, 73 nafari bo‘lsa tayinlangan joyiga kelmagan. Bunday ahvol sanoat shaharlarida ham mavjud bo‘lgan. O‘zbekiston SSR yengil sanoatining o‘zida dastgohlar va mashinalarga xizmat ko‘rsatishning tarmoqdagi normalarini o‘zlashtirish shaharlardagi yirik kombinatlarnikiga nisbatan ko‘p kuch talab qilgani holda, bu sohada ham master yordamchilari, elektriklar, santexniklar yetishmagan. Kommunistik mafkura o‘z hukmronligini ta’minlab borishida madaniyat ham, ayniqsa, muhim edi. Hukmron mafkura mahalliy ma’naviy-madaniy merosning tarbiyaviy ahamiyatini e’tiborga olmas edi. Davlat tomonidan qabul qilingan qator qaror va rejalar ham real imkoniyatlarni hisobga olmagan holda qabul qilinganligi uchun o‘zbek ma’naviy madaniyatida amalga oshirilgan ishlar ham o‘ziga xos yo‘nalishdan bordi va madaniyat sohalari siyosiy lashgan madaniy yo‘lga moslashdi

2. Markazning O‘zbekistonda amalga oshirgan qatag‘on siyosati. “Paxta ishi”, “O‘zbeklar ishi” nomli soxta ishlar. Ma’muriy-buyruqbozlik hamda kommunistik mafkuraga asoslangan sovet davlati o‘z ichki siyosiy mavqeyini mustahkamlash maqsadida ma’lum davrlarda zo‘ravonlik siyosatini amalga oshirib turdi. Tazyiq, zo‘ravonlik va qatag‘onlar boshqa xalqlar ichida milliy ruh va o‘zlikni yo‘qotishga, loqaydlik kabi kayfiyatlarning yuzaga kelishiga sabab bo‘ldi. Sovet davlati tomonidan boshlangan qatag‘onlarning oxirgi davri O‘zbekistonda XX asrning 80-yillarida “paxta ishi”, keyinroq “o‘zbeklar ishi” degan mash’um nom ostida tarixga kirdi. Sovet davlatini qamrab ola boshlagan inqiroziy holatlarni mavjud tuzum negizida emas, balki “yuzaga kelgan salbiy illatlarda” deb bilgan markaz, O‘zbekistonni tajriba-sinov maydoni sifatida tanlab oldi. Mustabid tuzumning mash’um “Paxta ishi” va “O‘zbek ishi” deb nomlangan qatag‘onlik siyosati 1982-yil noyabrda KPSS MQ Bosh kotibi L.I.Brejnev

vafotidan so‘ng mazkur lavozimni egallagan Yu.V.Andropov mamlakatda kadrlarni tanlash va joy-joyiga qo‘yish siyosatida ta‘qib va tazyiqqa asoslangan qattiqqo‘llik yo‘lining tarafdori sifatida maydonga chiqdi. Yu.V.Andropov o‘zining Davlat xavfsizlik qo‘mitasidagi uzoq yillik tajribasidan kelib chiqqan holda mamlakatning tobora og‘irlashayotgan iqtisodiy, ijtimoiy, siyosiy hayotiga doir bo‘lgan barcha ma‘lumotlardan, jumladan, rahbar-kadrlar faoliyatidagi nuqson va kamchiliklardan xabardor edi. Markazdagi siyosiy rahbariyat mamlakatda yuzaga kelgan chuqur inqiroziy holatlarning sabablari hamda yechimini kadrlar siyosatida yo‘l qo‘yilgan kamchiliklar, tartib-intizomning bo‘shashgani, mafkuraviy hushyorlikni yo‘qotish bilan izohladi. Hukmron partiyaning 1983-yil iyun plenumida ham aynan partiya ideologik, ommaviy-siyosiy ishining muhim masalalari ko‘rib chiqildi va jamiyatdagi poraxo‘rlik illatlarining asosiy sabablarini biron-bir xodimning xatolaridan, rivojlanishning aniq muammolaridan va qiyinchiliklaridan qidirish lozimligi ta‘kidlandi. Respublika ijtimoiy hayotida katta “burilish” yasagan O‘zbekiston KP MQ 1984-yil XVI plenumi ham markazning respublikadagi “sog‘lomlashtirish” borasida ko‘rsatayotgan va belgilayotgan tadbirlarini qo‘llab-quvvatladi. Bunday tartib respublikaning ijtimoiy-iqtisodiy, ma‘naviy hayotiga salbiy ta‘sir etayotgan bo‘lsa-da, kadrlar bilan ishlashni partiyaning asosiy “vazifalaridan” biriga aylantirib olganlarga nisbatan hech qanday chora ko‘rilmagan edi. Mazkur plenum markazning “O‘zbekistonda turg‘unlik davri illatlariga qarshi kurash”ini qo‘llabquvvatlagan holda mahalliy rahbar kadrlarga turli yo‘llar bilan tazyiq ko‘rsatish va jazolash jarayonlarini boshlab yubordi.

XX asr 80-yillariga kelib qo‘shib yozishlar, poraxo‘rlik, mansabni suiite‘mol qilish hollari ittifoqdosh respublikalarning barchasida kuchaygan edi. Shuningdek, bu illatlar faqat mahalliy rahbar kadrlar yo‘l qo‘ygan xato, kamchiliklarnigina emas, balki mamlakatda o‘tgan yillar ichida shakllangan ma‘muriy-buyruqbozlik tizimining natijasi edi. “Paxta ishi” uydirmalari bo‘lsa, o‘zbek xalqini kuchayib kelayotgan iqtisodiy inqirozlardan chalg‘itish, bunda biror bir xalqni “aybdor” qilib ko‘rsatish orqali xalq e‘tiborini boshqa tomonlarga

burib yuborishdan iborat edi. Aslida shunday ham bo'ldi, butun mamlakat bo'ylab O'zbekistondagi "ulkan 32 o'g'riliklar", "poraxo'rliklar" muhokama etildi. Natijada "turli millat xalqlarining buzilmas ittifoqi tashkil topgan" bu ulkan davlatda "do'stlik va qardoshlarcha hamkorlik" bir chetda qolib, butun mamlakatga o'zbek xalqiga nisbatan "boqimanda" degan yorliq yopishtirildi. Butun bir millatni ayblash yo'liga o'tib olgan siyosiy rahbariyat "paxta ishi"ni "o'zbeklar ishi"ga aylantirib yubordi. O'zbekiston mustaqil ravishda "paxta ishi"ni tekshirishni boshlaganda ishni mahalliy rahbarlarga berishni istamay, tekshiruv ishlariga to'sqinlik qilishga, haqiqiy aybdorlarni yashirib turishga, barcha ayblovlarni yana o'zbek xalqi yelkasida qoldirishga intildi.

3. O'zbekistonda ekologik holatning og'irlashishi. Orol fojeasi. Ushbu mavzu bugungi kunda dolzarb bo'lib, ijtimoiy soha vakillari tadqiqotlari diqqat markazidan o'rin olgan. Jumladan, N.Jo'rayev va H.Usmonov tadqiqotlarida mavzuning tarixiy jihatlarini tahlil etilgan. O'zbekistonning mustaqillikka erishuv yo'lidagi harakatlari A.Azizxo'jayev ilmiy izlanishlarida o'z aksini topgan. Mustaqil O'zbekistondagi demokratik jarayonlar, sud-huquq tizimidagi islohatlar hamda iqtisodiy hayot talqini taniqli olimlar – A.Saidov va M.Sharifxo'jayevlar ilmiy ishlaridan o'rin olgan. Umuman, ushbu mavzuni atroflicha o'rganish o'z dolzarbligini yo'qotmagan. O'zbekiston qishloq xo'jaligining ko'pgina tarmoqlari haqiqatda paxta ishlab chiqarish va uni qayta ishlash bilan bevosita bog'liq bo'ldi. Respublikada mamlakat va bir qator xorijiy davlatlardagi paxta yetishtiradigan mintaqalar ehtiyojini qondiradigan darajada qudratli paxtachilik mashinasozligi barpo etildi. O'zbekiston jahondagi eng yirik paxta yetishtiruvchi hududga aylandi. Lekin bularning barchasi butun mamlakat manfaatlari, ittifoqning iqtisodiy va siyosiy qudrati rivoji uchungina edi. Paxta ekin maydonlarining to'xtovsiz kengayib borishi, har qanday yo'l bilan hosildorlikni oshirishga ruju qo'yish, boshqaruvning ma'muriy-buyruqbozlik tarzida ko'r-ko'rona tashkil etilishi hamda iqtisodiyotning ekstensiv tarzidagi inqiroziy holatlarining chuqur ko'lami respublikaning chekka xomashyo zahira o'lkasi sifatidagi o'rnini aniq belgilab bergandi. Ekin ekiladigan yerlar, asosan, bo'z

yerlar va oddiy tuproqdan, ba'zi joylarda esa tuz aralashgan yerlardan iborat edi. Shu bois O'zbekistonda yer ko'proq o'g'itlanar edi. Qadimdan mahalliy aholi yerlarni daryolardagi suvlar bilan sug'organida, loyqa suv bilan uning tarkibida o'simliklar uchun foydali turli moddalar ham oqib kelgan. Bular yerning quvvatiga quvvat qo'shgan, tuproq qatlami ham loyqa hisobiga o'sib borgan. Kanallar qurilishi bilan ular orqali sug'orilgan yerlarga suv omborlarida obdon tingan muzdek suvlar kelishi ham yerning tarkibini o'zgartirib yuborgandi. Vaqt o'tishi bilan maydonlar oriqlab, yerning hosildorligi imkoniyatlari kamayib, yer eroziyasi kuchaydi. Oxir-oqibatda ko'proq mineral o'g'it solinmasa yerdan hosil olish mumkin bo'lmaydigan darajaga kelib, tuproqdagi yo'qolgan moddalarning o'rnini mineral o'g'itlar bilan qoplash zaruriyati kuchaydi. 1984- yilga kelib respublikada 600 ming ga yer tezda meliorativ ishlar olib borilishini talab qiladigan holatga tushib qoldi. O'zbekistonda har gektar yerga ishlatilayotgan mineral o'g'itlarning miqdori o'rta hisobda 600 kgni tashkil etdi, bu esa jahonda 33 qabul qilingan normadan 20-30 marta yuqori darajada bo'ldi. Holbuki, bu o'g'itlarning deyarli 60 foizi o'zlashtirilmay, tuproq sahnida qolib ketdi va yer tarkibini buzib yubordi.

O'rta Osiyoda yuzaga kelgan ekologik tanglikning eng og'iri Orol dengizining qurib borishi, uning atrofidagi hududlarda og'ir ijtimoiy, iqtisodiy vaziyat yuzaga kelishi edi. Respublikada quruq yerlarni o'zlashtirish va sug'orish, xususan, qishloq xo'jaligining yetakchi tarmog'i bo'lgan paxtachilikni yuksaltirish, hosildorlikni oshirish, birinchi navbatda, irrigatsiya va melioratsiya ishlari bilan ham bog'liq edi. Bunday holat, o'z navbatida, Orol dengizining qurib borishiga ham ta'sir etgan edi. Orol dengizi suvni, asosan, Amudaryo, Sirdaryodan olgan. Orolning suvi pasaymagan vaqtlarda dengiz sathiga har yili 7 milliard tonna shartli yoqilg'i quvvatiga teng quyosh nuri tushgan. Bu esa mamlakatda qazib olinadigan jami yoqilg'ilar quvvatiga barobar edi. Quyosh nurining taxminan 40 foizini dengiz suvi yutib, katta radiusda qishloq xo'jaligi uchun qulay iliq iqlimni yuzaga keltirar edi. 1960-yillarda Orolning chuqurligi 53 metr bo'lib, uning umumiy maydoni 66,1 ming kv. kmni tashkil etgan. 27 yildan

soʻng 1987-yilga kelib, uning akvatoriyasi 20.000 kv. kmga kamayib ketdi. Suvning umumiy hajmi ikki marta, qirgʻoq 30 kmdan 80 kmgacha qisqardi. Shuni alohida taʼkidlash joizki, Orol dengizi yer kurrasining choʻl mintaqasida joylashgan eng yirik, suvi shoʻr va oqmaydigan koʻllardan hisoblanib, kattaligi jihatidan dunyoda toʻrtinchi, ittifoqda 37 Kaspiy dengizidan keyin ikkinchi oʻrinda turgan. Bu dengizning qurib borishi butun jahonni tashvishga solib turgan vaqtda, qurigan Orolning tubida yaxshi ekinzorlar yaratamiz degan gʻayri ilmiy tasavvurlarga berilib, yangi yerlarni oʻzlashtirish, irrigatsiya shoxobchalarini qurish masalasi ilgari surildi.

Xulosa

Mustaqillikka erishish arafasida Oʻzbekistonning ijtimoiy-siyosiy jarayonlari murakkab va koʻp qirrali boʻldi. Sovet Ittifoqining markazlashtirilgan tizimidan chiqish, milliy uygʻonish, iqtisodiy va siyosiy erkinlikka boʻlgan ehtiyojlar va xalqning siyosiy faolligi bu jarayonlarning asosiy omillaridan edi. 1991 yil mustaqillik eʼlon qilinishi Oʻzbekistonning yangi siyosiy yoʻlga kirishiga turtki boʻldi, lekin shu bilan birga yangi davrda duch kelgan iqtisodiy, siyosiy va ijtimoiy qiyinchiliklar davlatni barqarorlashtirish va mustahkamlash jarayonini davom ettirishni talab qildi.